

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

XXII. In bono perseuerandum est vsque ad finem vitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

oratione leuet, & ad fortia mit-
tat; humeriferant aduersitates,
dorsum cruces, venter in ediam,
genua Deo flectantur, pedes in
bono persistent; cor & caro in
Deum exultent. Homo tandem
ipse bonis sic insistat, vt vitato
peccato, de obtinenda in caelis
mercede certus esse possit. At
haec difficilia & operosa sunt?
peccato mortali in acceptis re-
fer, & cogita beatitudinem la-
boris esse filiam; & quod in pra-
senti est momentaneum & leue tri-
bulationis nostrae, supra modum in
sublimitate aeternum gloriae pondus
operari. 2. Cor. 4. 17.

CAPVT XXII.

*In bono perseverandum est, vsq;
in finem.*

Y 4 Ne

NE quis in pristina relabatur,
 gratiaque & salute excidat,
 perseverantia in bono opus ha-
 bet. Ad eam Dominus noster,
 apud D. Matthæum, hortatur
 his verbis: *Qui perseveraverit usq[ue]*
in finē, hic saluus erit. Et D. Paulus
 hac hortatione: *Fratres mei dilecti*
stabiles estote & immobiles in omni
opere Domini semper; scientes quod la-
bor vester non est inanis in Domino. Et
 D. Ioannes: *Esto fidelis usq[ue] ad mor-*
tem, & dabo tibi coronā vitæ. Singu-
 lare prorsus est hoc quoq; Chri-
 sti Domini: *Vos estis, qui permansi-*
stis mecum in tentationibus meis; & ego
dispono vobis, sicut disposuit mihi pater
meus regnum, ut edatis, & bibatis su-
per mensam meam in regno meo &c.
 Et illud D. Pauli: *Bonum certamen*
certavi, cursum consummaui, fidem
servavi: in reliquo reposita est mihi
corona iustitiæ, quam reddet mihi
Dominus in illa die iustus iudex, non
 solum

Mat. 10. 22

1. Cor. 15.

Apoc. 2.

Lu. 22. 28.

2. Tim. 4. 7.

solum autem mihi, sed & ijs qui diligunt aduentum eius. Accedunt his diuinæ scripturæ testimonijs

Sancti Patres. D. Cyprianus, *In Lib. de ex-*
sistendum, inquit, & perseveran-
hort. Maro

dum in fide, & virtute, & cœlestis & spiritualis gratiæ consummatione,

ut ad palmā, & ad coronā venire possimus. S. Ambrosius: *Ep. II. ad I-*
renzum.

Si quis incola esse cœperit ciuitatis supernæ, conuersatione & moribus, non discedat ab

ea, non exeat, non reflectat vestigium, non corporis dico, sed animi vestigium.

Non reuertatur retro. S. Hieronymus: *Ad Iulian*
Ep. 6.

Non quaruntur in Christianis initia, sed finis: Paulus male cœpit, sed bene finiuit. Iudæ laudantur ex-

ordia, sed finis prodicione damnatur.

Augustinus: Perseuerantia est tunica talaris S. Ioseph vsque ad finem *Ad fratres*
in eremo,

contingens. Hæc est tunica sacerdotalis *Serm. 2.*

vsque ad pedes perueniens. Hæc est cauda hostiæ, quam tenemur reddere

Deo & offerre. Hæc est calcancū bonæ

I 5 ope-

operationis, quod contra serpentis morsum debemus observare &c. Et Paulo post: Bonum inchoare, & malo fine concludere, quid aliud est, quam monstrosas res conficere? Illa enim actio quasi chymera est, quæ initium habet à ratione, sed finem à sensualitate.

Lib. 1. Moral.

S. Gregorius: In cassum bonum agitur, si ante vitæ terminum deseratur, quia frustra velociter currit, qui priusquàm ad metas venerit, deficit. S.

Ep. 5.

Cyprianus: Consummatio Deo hominem servat. S. Bernardus: Bonam vitam ego puto, & mala pati,

In ser. de S. per. & Pau.

Ep. 129.

& bona facere, & perseverare usque ad mortem. Et alibi: Tolle perseverantiam, nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam, nec laudem fortitudo. Qui ergo bene cœpit agere, dicat cum Iobo:

Iob. 27. 5. 6. Donec deficiam, non recedam ab innocentia mea. Iustificationem, quam Cant. 3. 4. cœpi tenere, non deseram. Et cum Eccl. 24. 14 sponsa: Tenui eum, nec dimittam.

Et

Et cum sapiente: *vsque ad futurum seculum non desinam*, benè scilicet agere. Vera virtus finè nescit: Finis coronat opus. At perseverantia in bono multum habet difficultatis? peccato eã adscribe, & eam exorbe, nisi præceps dari velis ab impetu ferientis caudæ Draconis.

CAPVT XXIII.

Quomodo in bono quis perseverare possit.

VT homo in bono perseverare possit, duo generatim requiruntur; primò vt Deus eximio favore ac protectione peccãdi occasiones amoliat, libidinis impetus frangat, dæmonis artes detegat, illecebras sæculi comprimat, passionum atque affectionum vim coërceat, tentationum molestias propulset,

Y 6 illu-